

for Eiden forskjellige Activer blandt Reservefonden, der give en større Indtægt end hidtil.

— Med Hensyn til Afdragene skal jeg paa dette Stadium kun henlede Opmærksomheden paa de to store Poster, 873,000 Rd. i Afdrag paa Drefundsfondens contante Tilgodehavende hos forskjellige europæiske Mægter og 864,000 Rd. som Afdrag fra Hertugdømmernes paa den Pensionsskyldte, Kongeriget har maattet overtage. — De directe Skatter, som omhandles i § 4, vilde bestindes ikke at være undergået væsentlig Forandring, hvorimod de af de indirecte Skatter, der nævnes i § 5, som tidligere henhørte under Kongeriget, have kunnet calculeres noget højere end før. Saaledes er Stempelpapirsintraderne calculeret 100,000 Rd. højere, ligesom Afgifter af Arv og Eiendomme ogsaa have kunnet forhøjes med et mindre Beløb. Dette er skeet i Henhold til den Erfaring, der i det sidste Aar er vunden, som synes at vidne om den glædelige Kjendsgjerning, at Krigenes Følger efter synes at tabe sig, saaledes at Handel og Omsætning igjen komme til deres fulde Ret. Derimod har jeg troet at maatte blive staaende ved den budgetterede Sum, der i Loven af 11te Mai 1866 blev vedtaget med Hensyn til Tolden. Ervede Medlemmer ville erindre, at jeg havde nogen Betænkelighed ved at gaae til det Beløb, som Rigsraadet fandt Anledning til at budgettere, men skjønt der ganske vist har været nogen Nedgang i de senere Maanedes Toldindtægter, nærer jeg dog nu ikke nogen sær Betænkelighed ved at blive staaende ved det Beløb e. 7 Millioner, som da blev vedtaget, navnlig i Betragtning af, at det, medens vi ifjor havde et usædvanlig slet Aar, vistnok maa erkjendes, at vi iaar have et i det Hele godt og rigeligt Aar, hvilket naturligvis vil faae Indflydelse paa Tolden. — Desværre maa jeg sige, at det har været nødvendigt at ned sætte Overskuddet af Post- og Telegraphvæsenet, idet den paaregnede større Benyttelse af disse Institutioner, som Nedsættelsen af Tægten forventes at ville medføre, endnu ikke er indtraadt i sit fulde Omfang, medens der endnu fremdeles bestandig vedbliver at være politiske Hindringer iveien for, at disse to Institutioner kunne komme til deres fulde Virksomhed.

Det er ogsaa i Overensstemmelse med den fra det sidste Aar vundne Erfaring, at man har foretaget denne Nedsættelse, som dog imidlertid ikke er af nogen overordentlig stor Betydning, og som maaskee allerede kan redresseres i Finantsaaret, men som Forholdene nu ere, tør man ikke budgettere denne Indtægt højere end af mig foreslaaet. Derimod har man kunnet forhøje Indtægterne af Clasfelotteriet og ligeledes ere Indtægterne for Færgerne og Island budgetterede 7000 Rd. højere end tidligere.

Med Hensyn til Udgifterne vil man i § 13, der handler om Appanager, finde et noget ringere Beløb end det, der er opført i Loven af 27de Marts 1866. Dette hidrører ene og alene fra Anvendelsen af Retteposteringen, idet nemlig Hertugdømmernes Bidrag er fradraget den virkelige Sum, saaledes at der kun er opført, hvad der udredes af den danske Statskasse. Derimod har jeg fundet, at der var Opfordring til at foreslaae et noget højere Beløb for Rigsdagen end det, der igjennem en Række Aar har været anseet for rigtigt, nemlig 60,000 Rd. Jeg har forhøjet Beløbet til 100,000 Rd., ikke blot fordi Rigsdagens Samlinger nu tillige skulle omfatte Rigsraadets Arbejde, men ogsaa fordi det igjennem en Række Aar har vist sig, at det hidtil budgetterede Beløb langstid har været tilstrækkeligt. Jeg skal opholde mig et Øieblik ved Pensionsvæsenet, fordi det er et Punkt, som har vakt en almindelig Frygt og Uro paa Grund af Summens Størrelse. Efter hvad jeg sagde i Begyndelsen af mit Foredrag, er naturligvis den Paragraph, der nu handler om Pensionsvæsenet, en Sammensætning af de tidligere Fællespensioner og Kongerigets særlige Pensioner. Det vil erindres, at i Loven af 27de Marts d. A. vare Pensionerne for Rigsraadets Vedkommende budgetterede med 1,522,000 Rd., hvor til desuden kommer for Kongeriget 183,000 Rd., altsaa tilsammen 1,705,000 Rd. Ervede Medlemmer ville uden Tvivl have i frisk Erindring, at der foruden dette Beløb desuden ved specielle Love blev bevilget ikke faa Beløb til Pensioner, saaledes i Anledning af Thronskiftet og til de forbrede slesvigke Embedsmænd; men ikke bestomindre har jeg troet at kunne